

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M. P., PhD., S.**, proti žalovanej: **M. K., N.**, o **určenie neplatnosti právnych úkonov**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20 NcCb 4/2007-662 z 9. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20 NcCb 4/2007 - 662 z 9. decembra 2008 a vec mu **v r a c i a** ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania 32 501 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca žiadal žalobou určiť, že zmluva o prevode obchodného podielu, ktorý vlastnil v spoločnosti K., s. r. o., a ktorý uvedenou zmluvou uzatvorenou 22. 05. 2001 previedol na žalovanú ako aj dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve spoločnosti K. s. r. o. sú podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné, pretože ich podpísal pod nátlakom, ku ktorému bol donútený neznámou osobou. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti úkonov spočíva v tom, že žalovaná sa bude na ich základe domáhať zápisu zmien v obchodnom registri v časti spoločníka a konateľa spoločnosti. Tvrdil, že právne úkony vykonal proti svojej vôli, keď bol neznámymi osobami prevezený na neznáme miesto a pod hrozbou vykonania násilia na jeho dcéru bol prinútený dokumenty podpísať. Jeho podpisy boli overené 22. 05. 2001 notárskou koncipientkou, ktorej pri podpisovaní ukázal spútané ruky, čím naznačoval, že konal pod násilím. Uvedené skutočnosti sú predmetom šetrenia orgánov činných v trestnom konaní.

Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť tvrdiac, že žalobca zmluvu o prevode obchodného podielu ako aj dodatok k spoločenskej zmluve podpísal dobrovoľne a žalobcovi bola i vyplatená cena za prevod obchodného podielu uvedená v zmluve.

Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23. 05. 2002, č. k. 20 Cb 30/2001-152, ktorým bola žaloba zamietnutá ako aj zmeňujúci rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. 05. 2005, č. k. 2 Obo 94/2005-314 ktorým bolo žalobe vyhovené na dovolanie žalovanej dovolací súd zrušil rozsudkom z 31. 01. 2007, č. k. 2 ObdoV 86/2005-348 a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V jeho dôvodoch vyslovil právny názor, že pre platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu spoločnosti, ktorá mala jediného spoločníka – žalobcu, nebol potrebný súhlas valného zhromaždenia a jedinou podmienkou platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v tomto prípade bola zákonom vyžadovaná a zákonným spôsobom prejavovaná vôľa zmluvných strán. Súd prvého stupňa vychádzal zo skutkového aj právneho stavu, podľa ktorého pre platnosť zmluvy o prevode obchodného podielu nebol potrebný súhlas valného zhromaždenia z 22. 05. 2001 a doplnil dokazovanie iba na zistenie skutočností, ktoré ako nedostatočne preukázané boli rozhodnutím dovolacieho súdu vytknuté a podľa ktorého sa mal podrobne zaoberať príchodom a odchodom žalobcu z miesta, kde sa mala zmluva podpisovať, okolnosťami vstupu do priestorov kamenosochárstva a ako i podrobného zistenia priebehu samotného podpisovania zmluvy, vzhľadom na to, že JUDr. H., ktorá overovala podpis žalobcu, zistené skutočnosti a udalosti opísala inak ako ich označil a uvádzal žalobca. Dovolací súd vytkol súdu prvého stupňa skutočnosť, že nevyhodnotil a neporovnal výpovede žalobcu, žalovanej a v konaní vypočutých svedkov a okolnosti ktoré vyplynuli z vyšetrovacích spisov nevyhodnotil tak, aby mal skutkovo preukázané či bol žalobca k podpísaniu dokladov prinútený, či už fyzickým alebo psychickým násilím, na základe čoho bolo v tejto časti rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

Po doplnení dokazovania zistil, že spoločníkmi obchodnej spoločnosti K., s. r. o. so sídlom S., B., založenej X. boli žalobca a nebohý manžel žalovanej Š. K., ktorý zomrel X.. Obchodný podiel Š. K. neprešiel na žalovanú, zostal v dispozícii spoločnosti a žalobca ako zostávajúci spoločník naďalej vykonával svoje práva spôsobom vyplývajúcim z vnútorného usporiadania spoločnosti, čo znamenalo, že sám vykonával bez obmedzenia všetky práva a povinnosti a ako jediný spoločník vykonával i pôsobnosť valného zhromaždenia. Spoločenská zmluva umožňovala aby spoločník bez akéhokoľvek súhlasu previedol

obchodný podiel aj na tretie osoby a jedinou podmienkou platného prevodu bolo prejavenie jeho vôle. Vyhlásenie žalovanej ako nadobúdateľa obchodného podielu o pristúpení k spoločenskej zmluve sa v tomto konkrétnom prípade nevyžaduje. Zmluva o prevode obchodného podielu rovnako aj dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve o súhlase valného zhromaždenia s prevodom obchodného podielu na žalovanú boli datované dňa 11. 5. 2001 a podľa osvedčenia pravosti podpisu žalovaného podpísané 22. 05. 2001. Súd posúdil nárok podľa ustanovení § 114 a nasl. Obchodného zákonníka a konštatoval, že k platnosti zmluvy zákon vyžaduje splnenie formálnych aj obsahových náležitostí. Zmluva o prevode obchodného podielu musí obsahovať určenie zmluvných strán, predmet, to znamená obchodný podiel, ktorý sa prevádza a zo zmluvy musí byť zrejmé, či ide o odplatný alebo bezodplatný prevod. V prípade odplatného prevodu musí zmluva obsahovať aj určenie ceny alebo spôsob určenia ceny. Osobitnou zákonom vyžadovanou náležitosťou je vyhlásenie nadobúdateľa, že pristupuje k spoločenskej zmluve. Konštatoval, že predmetná zmluva o prevode obchodného podielu spĺňa všetky zákonom vyžadované tak formálne ako aj obsahové náležitosti, pričom vyhlásenie žalovanej, že pristupuje k spoločenskej zmluve sa v tomto konkrétnom prípade nevyžadovalo. Úlohou súdu ostalo iba zistenie, či podpísanie zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku k spoločenskej zmluve bolo urobené slobodne a vážne vo forme, ktorú vyžaduje zákon.

Žalobca tvrdil, že podpisy na uvedených dokumentoch sú síce jeho podpismi ale urobené pod nátlakom, ku ktorému bol prinútený neznámymi osobami, ktoré sa mu pištoľou vyhrážali a prinútili ho podpísať dokumenty a zároveň sa mu vyhrážali smrťou jeho dcéry. Dokumenty podpísal v priestoroch, do ktorých bol prevezený násilím, keď ho dňa 22. 05. 2001 nezistené osoby zamaskované kuklami na hlavách prinútili zastaviť osobné motorové vozidlo, preložili ho do iného vozidla a odviezli na jemu neznáme miesto, ktoré označil za neobývaný a nepoužívaný objekt, v ktorom bol držaný násilne, pričom mal spútané ruky i nohy. Žalobca tieto skutočnosti oznámil Okresnému úradu vyšetrovania Policajného zboru v Š., ktorý začal trestné stíhanie 11. 10. 2001 ale následne trestné stíhanie 05. 12. 2001 prerušili z dôvodu, že sa nepodarilo vyšetrovaním zistiť skutočnosti oprávňujúce trestne stíhať určitú osobu. Z výsluchu svedkyne JUDr. H., (predtým H.) vyplynulo, že žalobca pri podpísaní zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku č. 2 spoločenskej zmluvy mal ruky voľné, nevidela, že by ich mal zviazané a žiadnym gestom nedal najavo, že by konal pod násilím, na základe čoho by mala ako pracovníčka osvedčujúca pravosť podpisu pochybnosti o tom, že podpísaním zmluvy prejavuje svoju vôľu. Svedkyňa

ďalej uviedla, že T. nepozná a pokiaľ ju osoby doviedli do miesta, kde sa podpisy overovali a uviedli, že sa nachádza v T. nemala dôvod o tejto skutočnosti pochybovať. Súd zistil, že voči svedkyňi bolo vznesené obvinenie za trestný čin vydierania formou účasti, ktoré bolo 16. 09. 2008 zastavené z dôvodu uplynutia premlčacej doby trestného stíhania. Pri zisťovaní skutočnosti, či právny úkon žalobcu bol vykonaný pod nátlakom súd predovšetkým vychádzal z výpovede uvedenej svedkyne, ktorá bola priamou účastníčkou právneho úkonu, ktorá však v žiadnej zo svojich výpovedí nespochybnila skutočnosť, že žalobca konal dobrovoľne a nevidela žiadne prejavy násilia či už fyzického alebo psychického. Uviedla, že nemal spútané ruky, pretože takúto skutočnosť by si bola všimla.

Z výpovede svedkov Ing. O., R. jeho manželky E. R. a žalovanej vyplynulo, že úkon bol vykonaný v priestoroch kamenosochárstva nachádzajúceho sa na X. ulici v T., v ktorom vykonával podnikateľskú činnosť V. R. s manželkou, ktorí potvrdili, že žalobca prišiel do týchto priestorov sám a dobrovoľne. Súd zistil určité nezrovnalosti vo výpovediach uvedených osôb v súvislosti so zistením či žalobca prišiel sám alebo v sprievode inej osoby keď svedkyňa R. uviedla, že žalobca prišiel do priestorov kamenosochárstva sám, potom ako v ňom už boli jej manžel so žalovanou a JUDr. H., ktorú v tom čase ešte nepoznala. Na výsluchu vykonanom v trestnom konaní vypovedala, že do priestorov kancelárie žalobca prišiel po tom ako do nej vošiel jej manžel so žalovanou a JUDr. H..

Súd po oboznámení sa s obsahom výpovedí svedkov V. R., Ing. Ľ. O., JUDr. H. a E. R. v konaní ako aj s ich výpoveďami v trestnom konaní sa v istých skutočnostiach nezhodovali najmä v súvislosti s preukázaním okolnosti príchodu – odchodu žalobcu a so zistením v akom poradí vypočúvané osoby do kamenosochárstva prichádzali, dospel k záveru, že tieto rozpory môžu byť spôsobené nielen uplynutím času od podpísania dokumentov ale najmä tým, že vypočúvané osoby nevenovali týmto skutočnostiam zvláštnu pozornosť. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca konal pod nátlakom, že mu bolo hrozené použitím zbrane. Okrem tvrdenia žalobcu, ktorý úplne odlišne od výpovedí žalovanej a svedkov popisoval okolnosti podpísania dokumentov, nebol predložený žiaden dôkaz vzbudzujúci pochybnosť o dobrovoľnosti prejavenej vôle žalobcu. Vzal pritom do úvahy aj ďalšie úkony žalobcu vykonané v súvislosti s jeho postavením spoločníka ako konateľa spoločnosti práve s dôrazom na to, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú mimoriadne vyhrotené a nastali po tom ako Š. K. zomrel.

Žalobca sa snažil dôkazmi a tvrdeniami súdu preukázať, že žalovaná vdova po spoločníkovi Š. K. sa snažila získať spoločnosť v celosti a prinútiť žalobcu previesť na ňu nedobrovoľne obchodný podiel. Žalobca písomne odstúpil z funkcie konateľa spoločnosti a uvedené konanie súd vyhodnotil ako snahu žalobcu vzdať sa vplyvu na riadení spoločnosti aj keď následne po smrti spoločníka mal vzdanie sa funkcie konateľa vziať späť. Okrem toho žalobca potvrdil, že za života druhého spoločníka mal záujem predať svoj obchodný podiel inej osobe ale po jeho smrti ho už predať nechcel a vôbec nie žalovanej. Uvedené zistenia a správanie sa žalobcu nepriamo vzbudzujú pochybnosti o tvrdení žalobcu, že zmluvu o prevode obchodného podielu podpísal pod nátlakom.

Dôkazy vykonané súdom bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že by bol žalobca prinútený k podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku spoločenskej zmluvy, práve naopak, vypočutí svedkovia zhodne uviedli, že žalobca konal dobrovoľne a nepovšimli si žiadne znaky násilia. Dospel preto k záveru, že žalobca uvedené dokumenty podpísal dobrovoľne bez použitia násilia a opak nepotvrdili zatiaľ ani výsledky zistení orgánov činných v trestnom konaní. Súd mal za to, že účastníci zmluvy o prevode obchodného podielu konali v dobrej viere, zmluva je platná ako úkon netrpí vadami vôle, ktoré by ju robili absolútne neplatnou. Trestné konanie nie je v štádiu, ktoré by spáchanie trestnej činnosti preukázalo a výsledky zistené v civilnom konaní nepreukázali, že by bol žalobca k podpísaniu listín prinútený násilím.

Podľa žalobcu na slobodu jeho vôle nebolo pôsobené fyzickým donútením ale psychickým donútením súvisiacim s vyhrážkou adresovanou jeho dcére, čo u neho vzbudzovalo obavu o jej život. Pri posudzovaní dôvodnosti obavy však nemožno vychádzať iba zo subjektívneho postoja žalobcu, keď podľa jeho vyjadrenia sa mu vyhrážali neznáme osoby, ktoré nemohol identifikovať a žiaden žalobcom navrhnutý svedok spáchanie násilia nepotvrdil.

Žalobca vo výpovedi v trestnom konaní 13. 12. 2007 uviedol, že listiny podpísal pod nátlakom, v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Zmluva o prevode obchodného podielu sa však spravuje výlučne Obchodným zákonníkom, ktorý v § 267 ods. 2 vylučuje aplikáciu § 49 Občianskeho zákonníka, z toho dôvodu súd na takúto vadnosť právneho úkonu neprihliadol.

Na základe uvedeného súd nedospel k záveru, že by žalobca právny úkon spojený s podpísaním dokumentov urobil neslobodne, na základe čoho z dôvodu neunesenia dôkazného bremena a nepreukázania žalobcom tvrdených skutočností žalobu zamietol a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, prípadne ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že vedenie konania súdom prvého stupňa nezodpovedalo dodržiavaniu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pretože konajúci súd v rozpore s § 118 O. s. p. po začatí pojednávania neoznámil výsledky prípravy pojednávania, neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možno považovať za zhodné, ktoré ostali sporné, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Pred skončením pojednávania súd nevyzval účastníkov aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu aj k právnej stránke veci, čím bola žalobcovi ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a uplatniť si svoje základné ústavné právo na spravodlivé súdne konanie.

Súd nevzal do úvahy ani uznesenie prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky úradu boja proti organizovanej kriminalite z 29. 01. 2008 vydanom v konaní ČBS:PPZ-X./BOK-B-X. napriek tomu, že bolo zo strany žalobcu ako dôkazný prostriedok niekoľkokrát zakladané, pričom sa v spise tento dôkazný prostriedok nenachádza a neoboznámil sa ani s uznesením Krajskej prokuratúry v T. X.P X/X.. Súd nevyhodnotil v rozsudku uvádzané skutočnosti v jednotlivosti a v ich súhrne ako to vyžaduje Občiansky súdny poriadok a tiež neodstránil rozpory v zadovážených čiastkových výpovediach ním vybraných svedkov, odmietol vykonať dôkazy zadovážením znaleckého posudku o zdravotnom stave žalobcu, ktorý tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu. V konaní ktoré nasledovalo po vrátení zrušeného rozsudku dovolacím súdom súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie v naznačenom smere a výsledky dokazovania sú nedostačujúce. Súd pochybil keď v rozpore s § 123 O. s. p. neumožnil účastníkom vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali. Vôbec sa nezaoberal výpovediami Š. K., P. P., M. V., J. V., K. P. a ďalších, nežadovážil do spisu nákresy miestností, kde k overovaniu došlo a z ktorých vyplýva, že nákresy žalobcu JUDr. H. a J. V. (správca o. s. v roku 2001) sú prakticky identické a úplne rozdielne od nákresu žalovanej. Konajúci súd nespĺnil pokyny dovolacieho súdu a nevyhodnotil výpovede žalobcu a žalovanej

z hľadiska ich rozpornosti a tieto rozpory vôbec neodstránil. Konajúci súd odmietol pripojiť k spisu trestný spis vrátane grafologického posúdenia podpisov žalobcu na listinách a znaleckého posudku z odboru psychológie o vplyve prežitej traumy v súvislosti s vynútenými podpismi na zdravotný stav žalobcu. V rozhodnutí úmyselne absentuje zmienka o trestnom stíhaní žalovanej, nie je vyhodnotený obsah uznesení v danej trestnej veci v súvislosti s preukázaním nátlaku na žalobcu s konštatovaním, že trestné stíhanie ku dňu rozhodnutia nie je skončené. Obsah právoplatného uznesenia o zastavení trestného stíhania voči JUDr. H. zo 16. 09. 2008 založené v spise objasňuje otázky, ktorých sa dožaduje dovolací súd, pričom v napadnutom rozhodnutí súd nevenoval tomuto uzneseniu ani jedno písmeno. Podľa názoru žalobcu z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva záver, že k podpísaniu listín bol žalobca donútený psychickým násilím spojeným s hrozbou fyzického násillia na jeho osobe a osobách jemu blízkych.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie neobstojí v kontexte doposiaľ vykonaného dokazovania. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď s určitosťou a preukázateľne neopodstatnil jednotlivé tvrdenia týkajúce sa predovšetkým okolností predchádzajúce samotnému uzavretiu a podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu a dodatku k spoločenskej zmluve a v konečnom dôsledku aj v priebehu samotného uzavretia spomínaných listinných dokladov. Žalobca opiera nezákonnosť predmetného prevodu o konkrétne okolnosti za akých k nemu malo dôjsť, výlučne o prebiehajúce trestné konanie „nezákonne“ vedené proti žalovanej. Zásadným a smerodajným pre objektívne rozhodnutie súdu v tomto konaní je skutkový či právny stav spomínaného trestného konania v čase rozhodovania súdu. Začaté trestné stíhanie proti žalovanej nezakladá jej vinu, pretože do právoplatného skončenia trestného konania platí prezumpcia nevinu. Súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia dovolacieho súdu. Žalobca úplne odlišne od výpovedí žalovanej a vypočutých svedkov popisoval priebeh okolností podpísania dokumentov a nepredložil súdu žiaden iný relevantný dôkaz, ktorý by reálne vzbudzoval pochybnosť o dobrovoľnosti jeho prejavenej vôle. V konaní pred Krajským súdom v Trnave sp. zn. 20 Cbs 11/2004 bolo právoplatne rozhodnuté, že žalobca nie je od 30. 03. 2000 konateľom spoločnosti K., s. r. o. a to na základe toho, že 13. 03. 2000 písomne spoločnosti oznámil, že odstupuje z funkcie konateľa, ktorý prejav doručil tejto spoločnosti. Z uvedeného je zjavné, že žalobca mal záujem už v tomto období ukončiť výkon funkcie konateľa a v tejto súvislosti sa vzdať svojho vplyvu na riadení spoločnosti, k čomu mu nakoniec aj reálne došlo. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

Žalobca v odvolaní poukázal na nesprávny postup súdu, ktorý okrem iného na pojednávaní 09. 12. 2008 neumožnil žalobcovi pred jeho skončením zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci v zmysle § 118 O. s. p. Namietal, že mu nesprávnym postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosťou konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Podľa § 118 ods. 4 O. s. p. ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní z 09. 12. 2008 vyplýva, že po výsluchu svedkyne E. R. a vyjadrení právnej zástupkyne žalobcu, súd podľa § 120 ods. 4 O. s. p. poučil prítomných účastníkov o povinnosti označiť a navrhnúť dôkazy a uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené bez toho, aby ich v zmysle citovaného ustanovenia § 118 ods. 4 O.s.p. vyzval na zhrnutie návrhov a vyjadrenie k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Takýmto postupom súd odňal obom účastníkom právo realizovať procesné právo, ktoré Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany ich práv, právnych záujmov priznáva, a preto odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je opodstatnený.

Ďalej je potrebné uviesť, že žalobca sa v konaní domáha určenia neplatnosti dvoch právnych úkonov, a to zmluvy o prevode obchodného podielu žalobcu v obchodnej spoločnosti K., spol. s r. o. na žalovanú a dodatok č. 2 k spoločenskej zmluve uvedenej

spoločnosti vyhotovených v písomnej forme 11. 05. 2001 a podpísanej žalobcom 22. 05. 2001 z dôvodu že právne úkony neurobil slobodne.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Občiansky zákonník) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tvrdení, že k podpísaniu uvedených listín bol donútený psychickým nátlakom a bezprávnym vyhrázaním vzbudzujúcim obavu o život svoj i jeho dcéry. Žalobca v konaní poukázal na začatie trestného konania proti žalovanej i vypočutých svedkov v súvislosti s donútením žalobcu podpísať predmetné listiny ako aj na rozpory v ich výpovediach a žiadal vykonať dokazovanie listinami nachádzajúcimi sa v trestných spisoch. Súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti len konštatoval, že trestné konanie nie je v štádiu, ktoré by spáchanie trestnej činnosti preukázalo. Z rozhodnutia nevyplýva ktoré skutočnosti z trestného konania zistil a ako zistené skutočnosti vyhodnotil. Súd neuviedol prečo nevykonal listinné dôkazy nachádzajúce sa v trestných spisoch navrhované žalobcom napriek tomu, že aj podľa názoru dovolacieho súdu okolnosti vyplývajúce z vyšetrovacích spisov majú význam pre posúdenie platnosti právnych úkonov žalobcu v predmetnej veci a súd ich mal vyhodnotiť. Z tohto hľadiska je odôvodnenie prvostupňového súdu nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia tiež zakladá opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., to znamená že postupom súdu bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a v zmysle § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu prvého stupňa prejednať vec v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, predovšetkým dodržať postup v zmysle ustanovenia § 118 ods. 4 O. s. p. a umožniť účastníkom zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i právnej stránke veci. Vzhľadom na návrhy žalobcu vykonať dokazovanie listinami z trestných spisov, súd doplní dokazovanie v smere naznačenom už dovolacím súdom, pretože skutočnosti vyplývajúce z trestných konaní vedených proti žalovanej a svedkom, môžu mať vplyv

na zistenie skutkového stavu v predmetnom konaní. Pokiaľ súd všetky navrhované dôkazy nevykoná, v odôvodnení rozhodnutia v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p. uvedie dôvody.

O trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. apríla 2011

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková